

Sko

De tripper rundt overalt. De kan være helt enkle, overdådige eller de kan bare være midt imellem. De kan komme fra alle steder i verdenen: Paris, Milano, New York eller Bredebro i Sønderjylland.

Alle har mindst et par. De koster fra 50 kroner til flere tusinde kroner. Jeg taler om sko!

Jeg elsker sko, og det har jeg gjort lige siden, jeg var lille. Da jeg var 4 år gammel, var mit kæreste eje ikke en dukke eller en bamse, nej, det var et par prinsessesko fra BR. Jeg gik med dem, indtil min fod hang langt ud over hælen. Det har holdt fast, for jeg elsker stadig sko. Prinsesseskoene er dog blevet skiftet ud med diverse ballerinaer, sneakers og støvler.

Jeg synes, de er fantastiske, fordi de på en måde ikke fylder så meget i vores hverdag, men alligevel gør de. Det er jo dem og vores fødder, der tager os rundt til forskellige steder.

Vi har faktisk næsten altid sko på. Vi har sko på, når vi er udenfor, når vi er på arbejde eller i skole, og nogle går endda i sko hjemme.

Selve skoens opbygning er også fantastisk. Jeg synes, at det er ret utroligt, at man på det lille stykke snude kan skabe så mange forskellige udtryk. Selve snuden kan være rund og lille eller spids og lang. Den kan være pyntet med pailletter eller sten, den kan være i stof med forskellige mønstre og farver, med snørebånd eller bare helt neutral.

Sko findes i forskellige størrelser. Der er mange, der er utilfredse med deres skostørrelse. De, der bruger store sko, ville ønske, de brugte små og omvendt. Hvis man er utilfreds, skal man bare huske på, at der findes sko, der er pæneste til folk med store fødder og sko, der er pæneste til folk med små. Jeg synes, det er lidt underligt, for man burde jo bare være glad for, at man i det hele taget har almindelige fødder, der kan gå i alle de forskellige dejlige slags sko, der findes. Handicappede må bruge specialfremstillede sko, som ikke altid er blandt de kønneste og smarteste. Jeg synes, det er imponerende, at et par sko kan have en så stor betydning, at de kan hjælpe folk med at gå. Fremover vil jeg håbe for de handicappede, at der bliver arbejdet lidt mere på designet. Det synes jeg helt klart, at de har fortjent!

Der findes mange forskellige slags sko, sko til hver årstid. Om vinteren går man i vinterstøvler, for så om foråret at skifte til f. eks. sneakers eller ballerinaer, om sommeren til klip-klappere eller bare almindelige sandaler. Om efteråret er det de lette og lidt tynde støvler, der bliver brugt for, at man så igen hopper i vinterstøvlerne.

Mange siger, at de er ligeglade med hvilke sko, de går med. Jeg tror, at alle har en ubevidst holdning til, hvordan deres sko enten skal eller ikke skal se ud.

Jeg kan slet ikke forestille mig ikke at gå op i, hvilke sko jeg skulle gå i. De er på en eller anden måde en del af min identitet. Hvis jeg har et par sko på, jeg ikke synes passer til mig, så føler jeg mig ikke rigtig tilpas. Omvendt når jeg

har nogle på, som jeg synes er helt vildt flotte, så påvirker de mit humør, jeg bliver glad.

Jeg tror, at alle, der går op i deres sko, har en yndlings skobutik, eller en favorit skodesigner.

Min yndlings skobutik ligger desværre og heldigvis i Paris' Marais kvarter. Butikken hedder "Mink" og er ikke ret stor.

Det er ærgerligt, at den ligger i Paris, så kan man ikke lige smutte forbi, når man mangler eller har lyst til et par nye sko. Det dejlige er, at hver gang jeg besøger butikken, er det en helt speciel og unik følelse, der rammer mig. Jeg føler på en måde, at jeg er kommet "hjem".

Sko kan også ende med at blive klenodier, hvor man gemmer et par, som man ikke kan passe længere. Man beholder dem, fordi man enten synes, at de er for pæne eller for søde til at smide ud. Det kan også være fordi, de har en historie, eller man har haft en specielt vidunderlig oplevelse i dem. Jeg kan da f.eks. ikke forestille mig, at jeg nogensinde vil smide mine konfirmationssko ud, eller at gifte kvinder smider deres brudesko ud. Det behøver ikke at være ens egne sko, man gemmer, det kan f.eks. være at ens barns første sko. Min mormor har fået min mors og mosters første sko forsølvet, og min mor har gemt flere af mine gamle børnesko.

Sko fortæller også historier. De fortæller om ejerens personlighed og identitet. Et par sko kan have oplevet alle mulige fantastiske ting. De kan have været med til en historisk begivenhed. F.eks. må de sko, Barack Obama havde på, da han blev valgt, da siges at have oplevet noget i deres "sko-liv".

Hvis man køber et par sko i en genbrugsbutik, kender man jo ikke deres historie. Jeg synes, det kan være lige så sjovt og spændende at gætte og forestille sig den. Man ved ikke, om et par fine damesko har været med til en stor modeopvisning, et bryllup eller har tilhørt en gammel kendt skuespillerinde.

Der er folk med stjernestatus, der lever af deres sko. Det er f.eks. balletdansere, løbere og fodboldspillere. Jeg syntes, at det er underligt at tænke på, at nogle er så afhængige af deres sko, at det er deres levevej. Skoene spiller en meget vigtig rolle i deres liv og er meget afgørende for deres præstationer. Hvis f.eks. skoene på en fodboldspiller ikke sidder ordentligt, kan det medfører, at han misser et mål, og det vil få store økonomiske konsekvenser for ham. Det er da uhyggeligt.

Langt de fleste sko er helt almindelige, men det bliver de ikke mindre betydningsfulde af. Skoene bærer os gennem alt muligt. Regn, sne, mudder, hundelorte og bananskræller. Hvis man tænker over det, har de et meget hårdt og til tider ulækkert arbejde, og de skal altid være klar til at gå. Indvendig skal de også finde sig i lidt af hvert. Der kan blive stukket et par beskidte og sure tæer ned i dem. I virkeligheden skulle man behandle sine sko som sine allerbedste venner.

